

Dette Lovforslag er behandlet uden Udvalg og enstemmigt vedtaget i Folketinget. Jeg skal anbefale Lovforslaget til saa vidt muligt samme Behandling ogsaa her.

Ole Hansen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. For to Aar siden, da den nugældende Lov om Fiskerilaan var til Behandling, blev Sagen meget udførligt drøftet ikke alene her i Tinget, men ogsaa i det daværende Udvalg, og det lykkedes den Gang at gennemføre adskillige nye Bestemmelser, der alle havde til Formaal at sikre Staten mod de store Tab, som tidligere var lidte ved disse Fiskerilaan. Man gik nemlig ud fra, at man meget godt ved disse Laan kunde gavne Fiskerne og bidrage til Fiskeriets Udvikling og Fremgang, uden at det skulde være nødvendigt samtidig at paaføre Staten betydelige Tab. Det glæder mig derfor ogsaa at se af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at Tabet ved disse Udlaan i de sidste 3—4 Aar har indskrænket sig til ca. 4,000 Kr. Til saa lille et Tab er der jo intet at sige, idet man maa huske paa det gamle Ord: hvor der handles, der spildes som Regel ogsaa. Naar den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget oplyser, at der i de senere Aar er anvendt strengere Regler ved Udlaanene, kan jeg ikke andet end billige, at dette ogsaa sker fremtidigt. Men en medvirkende Aarsag til, at Tabet i de senere Aar har været saa ringe, har dog ganske sikkert ogsaa det været, at Værdien af Fiskefartøjerne er gaaet saa stærkt op. Det er jo en kendt Sag, at naar den Genstand, hvori man har ydet et Laan, stiger stærkt i Værdi, formindskes ogsaa Risikoen. Da der sikkert paa dette Omraade har fundet en meget stærk Stigning Sted, kan jeg ikke se rettere end, at hvad de ældre Fiskerilaan angaar, maa Staten have en ganske fortrinlig Sikkerhed for dem, saaledes som Forholdene er for Tiden, og at der neppe er Grund til at vente noget Tab paa dem. Derimod stiller det sig mere tvivlsomt med Hensyn til de Laan, der ydes for Tiden. Jeg har nemlig hørt sige, at det ikke er saa ualmindeligt, at Fiskefartøjer er steget 100 pCt. i Værdi. Hvis nu Laanenes Størrelse retter sig derefter, synes jeg, at de nye Laan begynder at blive noget betænkelige for Staten. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes der gaas frem ved Tildelingen af disse Laan, om de Krigspriser, der for Tiden eksisterer — man

kunde maaske endda sige: Spekulationspriser, for der har jo ogsaa været Tider, hvor der syntes at være gaaet Spekulation i Fiskefartøjer —, om altsaa disse Krigspriser eller Spekulationspriser lægges til Grund ved Vurderingen af Fiskefartøjerne, naar der skal gives Laan i dem, og om den højtærede Minister gaar lige til den alleryderste Grænse af, hvad han har Lov til at yde som direkte Laan i Fiskefartøjer, altsaa indtil $\frac{2}{3}$ af Værdien for nye Fartøjers Vedkommende og indtil Halvdelen for ældre Fartøjers Vedkommende. Jeg vilde gerne høre en Udtalelse fra Ministeren om dette Spørgsmaal, for det forekommer mig, at det har ikke ringe Betydning ved Afgørelsen af denne Sag.

For øvrigt er Lovforslaget jo, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, i alt væsentligt i Overensstemmelse med den gældende Lov. I § 2 er Minimumsværdien af de Fartøjer, hvori der kan ydes direkte Laan, forhøjet fra 2,700 Kr. til 3,000 Kr. Den Stigning, der her finder Sted, er altsaa paa 11 pCt. Hvis det nu er rigtigt, at Værdistigningen for Fiskefartøjer udgør 50 eller 80 eller 100 pCt., synes jo den Stigning, Ministeren her har foreslaaet, at være meget ringe, men det er jo — det skal jeg gerne tilføje straks — nærmest et Administrationsanliggende. Naar Administrationen og Ministeren mener, at denne Værdi er høj nok, mener jeg ikke, vi herfra skal gøre Indvendinger derimod. Men Tanken med disse Fiskerilaan har dog ellers altid været, at de mindre Laan burde ydes gennem Laaneforeningerne, og at det var de større Laan, der skulde ydes som direkte Laan fra Statens Side. Men, som sagt, naar Ministeren mener, at de 3,000 Kr. er en passende Minimumsværdi for de Fartøjer, hvori der kan ydes direkte Laan, skal jeg for mit Vedkommende ikke gøre nogen som helst Indvending derimod.

Under Sagens Behandling i Folketinget blev der rejst Tvivl om, hvorvidt de foreslaaede Beløb, 250,000 Kr. aarlig til direkte Laan og 150,000 Kr. aarlig til Laan gennem Laaneforeningerne, vilde være tilstrækkelige, idet det blev gjort gældende, at der som Følge af de høje Priser paa Fiskefartøjer og Fiskeredskaber vilde blive større Efterspørgsel efter større Laan. Den højtærede Landbrugsminister var straks, som sædvanlig, meget imødekommende og gav Anvisning paa, hvis det skulde vise sig, at disse Beløb ikke vilde slaa til, at rette derpaa ved en Bevilling paa Finansloven. Nu ved jeg meget vel,